

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
GRAĐANSKO ODJELJENJE
Broj: 32 0 St 029678 19 Spp
Sarajevo, 26.02.2020. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, odlučujući o zahtjevu Općinskog suda u Tuzli od 19.11.2019. godine za rješavanje spornog pravnog pitanja, u predmetu Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 St 029678 01 St, na osnovu odredbe člana 61a. Zakona o parničnom postupku¹, te odredbe člana 18. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju Federacije Bosne i Hercegovine i Brčko Distrikta², na sjednici Građanskog odjeljenja održanoj 26.02.2020. godine donio je:

O D L U K U

Odbija se zahtjev Općinskog suda u Tuzli od 19.11.2019. godine za rješavanje spornog pravnog pitanja u predmetu broj 32 0 St 029678 01 St.

O b r a z l o ž e n j e

Dopisom od 19.11.2019. godine Vrhovnom sudu Federacije BiH obratio se, po službenoj dužnosti, Općinski sud u Tuzli za rješavanje spornog pravnog pitanja u smislu odredbe člana 61a. Zakona o parničnom postupku.

Sporno pravno pitanje definisano je na sljedeći način:

„-Da li može činiti stečajnu masu imovina koja se odnosi na poljoprivredna ili šumska zemljišta u statusima upisa u zemljišnoknjižnim izvadcima kao državna svojina sa pravima korištenja ili raspolaganja od strane privrednog društva u stečaju, te u situacijama kada je nepokretna imovina upisana u zemljišnoknjižnim izvadcima kao vlasništvo privrednog društva, kako u pogledu kada je privredno društvo u strukturi kapitala državno preduzeće ili ako je društvo bilo u privatnom vlasništvu.

- Da li može činiti stečajnu masu imovina koja se odnosi na poljoprivredna ili šumska zemljišta u statusima upisa u zemljišnoknjižnim izvadcima kao državna svojina sa pravima korištenja ili raspolaganja od strane Zemljoradničke zadruge, odnosno kada je nepokretna imovina upisana u zemljišnoknjižnim izvadcima kao vlasništvo zadruge.“

Općinski sud u Tuzli, kao podnositelj prijedloga, u zahtjevu navodi da se pred tim sudom vodi više stečajnih postupaka koji su u fazi prodaje, odnosno unovčavanja stečajne mase, imovine stečajnog dužnika, (broj 32 0 St 029678 01 St, dužnik „Poljoprivreda“ d.o.o. Banovići u stečaju; broj 32 0 St 079453 04 St, dužnik PD „Napredak“ d.d. u stečaju; broj 32 0 L 022466 01 L, dužnik Zemljoradnička zadruga „Kooperativa“ Lukavac u likvidaciji; broj 32 0 St 030003

¹ Službene novine FBiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

² Službeni glasnik BiH broj 66/12 i 40/14

03 St dužnik Zemljoradnička zadruga Kladanj u stečaju; broj 32 0 St 345056 18 St, dužnik „Koksno hemijski kombinat“ d.d. Lukavac u stečaju).

Prvostepeni sud je dao i sopstveno tumačenje spornog pravnog pitanja, analizom stečajne mase, izdvajanjem iz imovine stečajnih dužnika šumsko, poljoprivredno zemljište i nekretnine zemljoradničkih zadruga, te analizom zakonskih odredbi vezanih za promet tih nekretnina.

Prvostepeni sud smatra:

- Da u slučaju unovčavanja poljoprivrednog i šumskog zemljišta treba imati u vidu zakonske mogućnosti unovčavanja imovine privrednih društava, državnih preduzeća ili preduzeća u mješovitoj svojini; društvo kapitala u državnoj svojini ne bi moglo steći pravo vlasništva na predmetnoj imovini u privatizaciji društva u kojem slučaju bi se izvršilo isknjižavanje imovine u tom statusu, koju je društvo steklo kao državnu imovinu u vlasništvu države, a ne društva kapitala; postoje zakonska ograničenja i zabrane unovčavanja imovine u statusu upisa kao poljoprivredna i šumska zemljišta.

- Da je u slučaju unovčavanja poljoprivrednog i šumskog zemljišta u vlasništvu društva kapitala u privatnom vlasništvu moguće unovčavanje ukoliko je po zemljišnoknjižnom stanju upisano pravo vlasništva u korist društva (pri tome pravo prvokupa ima općina na čijem teritoriju se nalazi poljoprivredno zemljište).

- Da se može unovčavati samo pokretna imovina zemljoradničke zadruge, što se ne odnosi i na nepokretnu imovinu koju posjeduje i koristi zadruga.

U konkretnom slučaju se radi o ostvarivanju osnovnog cilja stečajnog postupka, o namirenju povjerilaca stečajnog dužnika unovčavanjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava povjeriocima (član 2. stav 1. Zakona o stečajnom postupku-Službene novine Federacije BiH broj: 29/2003, 32/2004, 42/2006, 4/2017).

Prodaja imovine stečajnog dužnika je zakonska obaveza.

Unovčavanje nekretnina prema odredbi člana 102. Zakona o stečajnom postupku vrši se po odredbama izvršnog postupka za izvršenje na nepokretnosti, a ako se ne uspije na taj način stečajni upravnik može da ih proda slobodnom pogodbom.

S obzirom da u stečajnom postupku stečajni upravnik može prodavati svu imovinu stečajnog dužnika, prvostepeni sud osnovano postavlja pitanje imovine i prava stečajnog dužnika, koja imovina čini stečajnu masu prema odredbi člana 30. Zakona o stečajnom postupku (problem identificiranja dužnikove imovine) te pitanje unovčavanja nekretnina, šuma, poljoprivrednog zemljišta i imovine zemljoradničkih zadruga, za koje nekretnine posebnim zakonom je propisan poseban režim prometa.

U postupku izvršenja, unovčavanja imovine stečajnih dužnika, predmet izvršenja je nepokretna imovina sa upisanim različitim pravima vlasničkih ovlaštenja stečajnih dužnika, pa se postavljeno pitanje tiče mogućnosti izvršenja na imovini za koju je zakonom zabranjen promet, koja se ne može prodavati. Postavljeno pitanje se prvenstveno odnosi na nekretnine u društvenom, odnosno državnom vlasništvu sa pravima upravljanja ili korištenja ili raspolaganja, koje nekretnine do stupanja na snagu Zakona o stvarnim pravima nisu postale vlasništvo druge osobe, jer se prema odredbi člana 338. stav 1. Zakona o stvarnim pravima pretvaraju u pravo vlasništva njihovog dosadašnjeg nosioca, odnosno njegovog pravnog

sljednika, ako te stvari mogu biti predmet prava vlasništva (pretvorba prava korištenja ili upravljanja ili raspolaganja).

Relevantni propisi:

Zakon o stvarnim pravima Federacije BiH

(„Službene novine Federacije BiH“ broj 66/13 i 100/13- stupio na pravnu snagu 05.09.2013. godine, a primjenjuje se od 05. marta 2014. godine)

Prijelazne odredbe

1. Pretvorba društvenog vlasništva

Član 338.

Pretvorba prava korištenja, ili upravljanja ili raspolaganja

- (1) Ako posebnim zakonom nije određeno drugačije pravo upravljanja ili korištenja ili raspolaganja kao osnovno pravo na stvarima u društvenom, odnosno državnom vlasništvu, koje do stupanja na snagu ovog zakona nije postalo vlasništvo druge osobe, danom stupanja na snagu ovog zakona pretvaraju se u pravo vlasništva njihovog dosadašnjeg nosioca, odnosno njegovog pravnog sljednika, ako te stvari mogu biti predmet vlasništva.
- (2) Za upise prava upravljanja, ili korištenja ili raspolaganja na stvarima u društvenom, odnosno državnom vlasništvu, koji su provedeni u zemljišnim knjigama do dana stupanja na snagu ovog zakona, smatra se da su upisi prava vlasništva, ako društveno vlasništvo nije pretvoreno u vlasništvo druge osobe, koja je ovlaštena ishoditi uknjižbu svog prava.
- (3) Pravo upravljanja ili korištenja ili raspolaganja na stvari u društvenom, odnosno državnom vlasništvu postalo je pretvorbom vlasništvo pravnog sljednika dotadašnjeg nositelja prava upravljanja, odnosno korištenja ili raspolaganja na toj stvari, ako je stvar podobna biti predmetom prava vlasništva, osim ako je po nekom pravnom osnovu postalo vlasništvo druge osobe, a posebnim zakonom nije određeno drugačije.
- (4) Odredbe ovog zakona o pretvorbi prava upravljanja, korištenja ili raspolaganja stvarima u društvenom, odnosno državnom vlasništvu primjenjuju se i na pravne sljedbenike nositelja tih prava.

Član 365.

Poljoprivredno i drugo zemljište, zgrade, stanovi i poslovni prostori

- (1) Poljoprivredna i druga zemljišta, zgrade, stanovi i poslovne prostorije kao posebni dijelovi zgrada u društvenoj/državnoj svojini ne mogu biti predmet prijenosa, otuđivanja, zamjenjivanja kao i drugog oblika raspolaganja ako su pribavljena u društveno/državno vlasništvo na osnovu: ...(zakona nabrojanih u ovoj odredbi od 1 do 14)
- (2) Zabrana iz stava (1) ovog člana ne djeluje ako je raspolaganje dozvoljeno odredbama posebnih zakona donesenih prije stupanja na snagu ovog zakona.

Član 370.

Prestanak primjene ostalih propisa

- (1) Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje primjena svih važećih propisa koji pitanja raspolaganja nekretninama u državnom vlasništvu određuju na drugačiji način u odnosu na odredbe ovog zakona.
- (2) Odredba o prestanku primjene propisa iz stava (1) ovog člana ne odnosi se na raspolaganje nekretninama u državnom vlasništvu u postupcima privatizacije i restitucije.
- (3) Zakonodavni organi odgovarajućih teritorijalnih jedinica su u obavezi donijeti nove, odnosno usaglasiti važeće propise u vezi sa raspolaganjem nekretninama u državnom vlasništvu sa odredbama ovog zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Zakon o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj: 18/05, 29/06, 85/06, 32/07, 41/07, 74/07, 99/07 i 58/08)

Član 1.

Ovim zakonom se zabranjuje raspolaganje državnom imovinom.

U smislu ove odluke pod državnom imovinom podrazumijeva se:

1. Nepokretna imovina koja pripada državi Bosni i Hercegovini (kao međunarodno priznatoj državi) na osnovu međunarodnog Sporazuma o pitanjima sukcesije, koji su 29. juna 2001. godine potpisale države Bosna i Hercegovina, Hrvatska, bivša Jugoslovenska Republika Makedonija, Slovenija i Savezna Republika Jugoslavija, koja se, na dan donošenja ovog zakona smatra vlasništvom ili posjedom Bosne i Hercegovine ili druge javne organizacije Bosne i Hercegovine; i
2. Nepokretna imovina na kojoj je pravo raspolaganja i upravljanja imala bivša Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina do 31. decembra 1991. godine, a koja se na dan donošenja ovog zakona smatra vlasništvom ili posjedom Bosne i Hercegovine ili javne organizacije ili organa Bosne i Hercegovine i bilo koje administrativne jedinice Bosne i Hercegovine.

U smislu ovog zakona, pod raspolaganjem navedene imovine smatra se direktnim ili indirektnim prijenos vlasništva.

Član 2.

Bez obzira na odredbe drugog zakona ili propisa, državnom imovinom se može raspolagati samo u skladu sa odredbama ovog zakona.

Svaka odluka, akt, ugovor ili bilo koji drugi pravni instrument kojim se raspolaze imovinom iz člana 1. ovog zakona suprotno odredbama ovog zakona, ništav je.

Član 3.

Imovina i prava preduzeća, registrovana kao takva, koja su predmet privatizacije prema Okvirnom Zakonu o privatizaciji preduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“ broj 14/98 i 14/00) i važećih propisa donesenih na osnovu njega, izuzimaju se od privremene zabrane prema ovom zakonu.

Osim toga, Komisija za državnu imovinu osnovana Odlukom Vijeća ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 10/05, u daljem tekstu: „Komisija“) može, na prijedlog zainteresovane strane, odlučiti da određenu državnu imovinu izuzme od privremene zabrane prema ovom zakonu.

Dio državne imovine koja će i dalje služiti za potrebe odbrane, se na osnovu i u skladu sa članom 71. do 74. Zakona o odbrani Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 88/05), također izuzima od privremene zabrane proglašene ovim zakonom.

Član 4.

Privremena zabrana raspolaganja državnom imovinom u skladu sa ovim zakonom ostaje na snazi do stupanja na snagu zakona kojim se uređuje provođenje kriterija koji će se primjenjivati za utvrđivanje imovine koja je u vlasništvu Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine i utvrđuju prava vlasništva i upravljanja državnom imovinom, koji će se donijeti na preporuke Komisije, odnosno do potvrđivanja prihvatljivog i održivog rješenja pitanja raspodjele državne imovine između države i drugih nivoa vlasti od strane Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira, ili dok Visoki predstavnik drugačije ne odluči.

Zakon o šumama Tuzlanskog kantona („Službene novine Tuzlanskog kantona“ broj 9/12, 17/13, 2/15, 6/15-raniji Zakon o šumama; „Službene novine Tuzlanskog kantona“ broj 7/17-novi Zakon o šumama Tuzlanskog kantona).

Član 29. (Upravljanje šumama)

- (1) Šume i šumsko zemljište su u državnom vlasništvu (u daljem tekstu: državne šume) i u privatnom vlasništvu (u daljem tekstu: privatne šume).
- (2) Državnim šumama upravlja Vlada Kantona putem ministarstva pod uslovima utvrđenim ovim zakonom.
- (3) Pravo vlasništva nad državnim šumama ne može se steći njihovim korištenjem ili zauzimanjem bez obzira na period trajanja istog, odnosno dosjelošću.

Član 31. (Promet šuma)

- (1) Zabranjen je promet državnih šuma izuzev u svrhu arondacije ili komasacije.
- (2) Državne šume ne mogu biti predmetom privatizacije.
- (3) Granice državnih šuma moraju na terenu biti obilježene vidnim i trajnim znakovima.
- (4) Poslove obilježavanja, održavanja i obnove granica državnih šuma i graničnih znakova vrši korisnik državnih šuma.

Zakon o poljoprivrednom zemljištu
(„Službene novine Federacije BiH“ broj 52/09)

VII Raspolaganje poljoprivrednim zemljištem

Član 98.

Poljoprivrednim zemljištem čiji je vlasnik država osim onog koje se vraća ranijim vlasnicima prema posebnom zakonu, odnosno koje podliježe restituciji i predmet je povrata, raspolaze Federacija općim propisima o raspolaganju nekretnina, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Odlukom kojom se odlučuje o vlasničkim i drugim stvarnim pravima na poljoprivrednom zemljištu u vlasništvu države obavezno se osigurava zaštita i unapređenje privredno-ekonomskih, ekoloških i drugih interesa države i njenih građana.

Odluka iz stava 2. ovog člana nije upravni akt.

Akt o promjeni statusa poljoprivrednog zemljišta (zakup, koncesija i zamjena) mora biti donesen u skladu sa ovim zakonom i drugim pratećim propisima koji regulišu ovu oblast.

Akt donesen suprotno utvrđenoj proceduri iz stava 2. ovog člana smatra se ništavim.

Član 99.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu države je u pravnom prometu, ali se ne može prodavati.

Poljoprivredno zemljište može se staviti u promet u obliku zakupa, koncesije i zamjene, ali isključivo radi zasnivanja primarne poljoprivredne proizvodnje.

Uvjet za stavljanje u promet poljoprivrednog zemljišta je uspostavljanje katastra i zemljišnih knjiga koji će omogućiti nesmetan promet nekretnina i dati osnov za uspostavu efikasnog tržišta zemljištem.

Poljoprivredno zemljište u privatnom vlasništvu uživa poseban tretman, ali za njega ne važe navedene zabrane iz stava 1. ovog člana.

Strani državljani ne mogu steći vlasništvo nad poljoprivrednim zemljištem pravnim poslom, ali mogu nasljeđivanjem.

1. Promet

Član 100.

Promet državnim poljoprivrednim zemljištem može se vršiti samo u cilju obavljanja poljoprivredne djelatnosti, osim u slučajevima propisanim ovim zakonom.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu države može ići u prodaju samo u izuzetnim slučajevima, kada Parlament Federacije BiH utvrdi opći interes za prodaju državnog zemljišta.

Član 101.

Privatni zemljišni posjedi jesu i ostaju u okvirima građanske pravne regulative, a mogu biti stečeni i promijeniti korištenje na bilo koji način utvrđen građanskom pravnom regulativom na osnovu ugovora usklađenih sa ovim zakonom.

Član 102.

Fizičko ili pravno lice koje ima namjeru prodati poljoprivredno zemljište od 1. do 4. bonitetne kategorije mora uručiti ponudu općinskom organu na čijem se području nalazi poljoprivredno zemljište.

Ponuda važi 30 dana i sadrži podatke o poljoprivrednom zemljištu, cijeni i drugim uvjetima prodaje.

Cijena iz stava 2. ovog člana uzima se kao početna cijena na javnom pozivu za prodaju predmetnog zemljišta.

Potencijalni kupac mora dati pisanu izjavu o prihvatanju ponude i učestvovanju na javnom pozivu prodaje zemljišta koju šalje općinskom organu za poljoprivredu.

Općinski organ izlaže ponudu na oglasnoj ploči i objavljuje javni poziv za prodaju zemljišta te provodi postupak prodaje, uvažavajući kriterije iz člana 103. ovog Zakona, a na trošak vlasnika.

VI-Imovina

Član 48.

Zadruga koristi sredstva po osnovu uloga zadrugara, sredstva zadružne svojine, sredstva u državnoj svojini i sredstva drugih domaćih i stranih fizičkih i pravnih lica.

Član 50.

Sredstva stečena radom i poslovanjem zadruge ili ih je zadruga stekla po drugim osnovama predstavljaju zadružnu imovinu.

Imovina iz prethodnog stava ne može se pretvarati u udjele zadrugara, niti se na bilo koji način može staviti u nezadružnu funkciju.

Zadružna imovina-opreme i objekti i sl. kada se ne koriste iz ekonomskih razloga, mogu se prodati ili dati u zakup uz obavezu usmjeravanja dobijenih finansijskih sredstava za razvoj zadruge.

Zadružna imovina vodi se u posebnom fondu.

Član 88.

Zadruga može koristiti sredstva u državnoj svojini po raznim osnovama.

Sredstva u državnoj svojini koja zadruga koristi po raznim osnovama, zadruga ne može otuđiti niti staviti pod hipoteku.

Iz navedenih zakonskih odredbi slijedi odgovor na postavljena pitanja dijelom kako je iznešeno i u mišljenju prvostepenog suda.

Specijalnim Zakonom o šumama (kantonalni) zabranjen je promet državnih šuma, izuzev u svrhu arondacije i komasacije, državne šume ne mogu biti predmetom privatizacije. Zakonom o poljoprivrednom zemljištu je određeno da je poljoprivredno zemljište u vlasništvu države u pravnom prometu, ali da se ne može prodavati, dok se za poljoprivredno zemljište u privatnom vlasništvu određuje poseban tretman. Status zemljišta upisanog kao državna svojina sa pravom korištenja ili raspolaganja od strane privrednog društva u stečaju ili zemljoradničke zadruge, pa shodno tome i pitanje prometa, odnosno unovčavanja u stečajnom postupku, regulisan je odredbom člana 364. stav 1. i člana 338. stav 1. te 359. stav 1. Zakona o stvarnim pravima koji se ne mogu primjenjivati izolovano. Poseban propis uz taj Zakon je Zakon o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom (kako državni, tako i entitetski) koji zakon privremeno zabranjuje i indirektni prenos prava vlasništva. Zakon o privremenoj zabrani raspolaganja je lex specialis zakon vezano za pitanja raspolaganja državnom imovinom, koja je kao takva definisana tim zakonom, sve dok se pitanje statusa i upravljanja tom imovinom ne riješi na državnom nivou ili dok Visoki predstavnik ne odluči drugačije. Ovaj zakon je lex specialis i u odnosu na Zakon o zemljišnim knjigama. Pitanje državne imovine se cijeni i u smislu odredbi Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja, koji zakon nije derogiran donošenjem Zakona o stvarnim pravima (stav izražen u odluci Ustavnog suda BiH broj: Ap-1080/18 od 28. januara 2020. godine.) Ustavni sud zapaža da je odredbama čl.2. sva tri Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom (BiH, F BiH i RS) propisano da, bez obzira na odredbe drugog zakona ili propisa, državnom imovinom se može raspolagati samo u skladu s odredbama tih zakona, a da je ništava svaka odluka, akt, ugovor ili bilo koji drugi pravni instrument kojim se raspolaze imovinom iz čl.1. tih Zakona suprotno odredbama tih zakona. Po mišljenju Ustavnog suda, redovni sudovi i organi uprave navedeno moraju imati u vidu prilikom donošenja odluka kojima se vrši raspolaganje tom imovinom, direktno ili indirektno.

Odredbom člana 61.a) ZPP propisano je da **ako u postupku pred prvostepenim sudom u većem broju predmeta postoji potreba da se zauzme stav o spornom pravnom pitanju koje je od značaja za odlučivanje o predmetu postupka pred prvostepenim sudovima**, prvostepeni sud će po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke zahtjevom pokrenuti postupak pred Vrhovnim sudom Federacije BiH radi rješavanja spornog pravnog pitanja, a odredbom člana 61.b) ZPP je propisano šta zahtjev suda za rješavanje spornog pravnog pitanja treba sadržavati. Iz navedenih odredaba proizlaze sljedeće procesne pretpostavke za dopustivost zahtjeva za rješavanje spornog pravnog pitanja:

- da je predmetno sporno pravno pitanje od značaja za odlučivanje o predmetu postupka pred prvostepenim sudom;
- da pred prvostepenim sudom u većem broju predmeta postoji potreba da se zauzme stav prema spornom pravnom pitanju;
- da zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja sadrži kratak prikaz utvrđenog stanja stvari u konkretnoj pravnoj stvari, navode stranaka o spornom pravnom pitanju, i razloge zbog kojih se sud obraća sa zahtjevom za rješavanje spornog pravnog pitanja
- da sud uz zahtjev priloži i sopstveno tumačenje spornog pravnog pitanja

Polazeći od toga da sporno pravno pitanje nije tzv. prejudicijelno pitanje definirano Zakonom o parničnom postupku kao pitanje „postojanje nekog prava ili pravnog odnosa“ (član 12. stav (1) ZPP), odnosno izvjesnog subjektivnog prava koje može biti samostalni predmet odlučivanja u nekom drugom postupku pred sudom ili drugim nadležnim organom, a od čijeg rješenja neposredno zavisi odluka o predmetu spora, odnosno glavnoj stvari u konkretnoj parnici, to se pod „pravnim pitanjem“ u odnosu na poseban postupak njegovog rješavanja podrazumijeva pitanje „tumačenja sadržine i domašaja materijalnopravne i procesnopravne norme ili kvalifikacije jednog pravnog instituta“. „Sporno pravno pitanje“ predstavlja sporno pitanje po pravnom značenju pravne norme, materijalne ili procesne, koja treba da se primijeni na konkretno činjenično stanje. Riječ je o tumačenju prava radi njegove primjene. Sporno pravno pitanje koje se postavlja Vrhovnom sudu mora biti od prejudicijalnog značaja za odlučivanje u većem broju predmeta.

Rješavajući sporno pravno pitanje kako je postavljeno, Vrhovni sud Federacije je odlučio da pravna pitanja kako ih definiše prvostepeni sud ne predstavljaju sporna pitanja u postupku pred prvostepenim sudom u smislu navedenog tumačenja pojma spornog pravnog pitanja, pa shodno tome nisu ni od značaja za odlučivanje u većem broju predmeta u postupku pred prvostepenim sudom.

U konkretnom slučaju se radi o pitanjima koja su regulisana navedenim zakonima i o kojima je pravni stav izrazio Ustavni sud u navedenoj odluci.

Cijeneći da se u konkretnom slučaju od ovog suda traži izjašnjenje o primjeni propisa vezanih za pitanje stečajne mase u prometu određenih kategorija nekretnina, u postupku unovčavanja imovine stečajnog dužnika, odlučeno je da se u konkretnom slučaju ne radi o spornom pravnom pitanju iz člana 61.a, koje bi bilo od značaja za odlučivanje u većem broju predmeta u postupku izvršenja pred prvostepenim sudom. Radi se o primjeni materijalnog prava na konkretno činjenično stanje, odnosno u određenoj fazi izvršenja prodajom imovine iz stečajne mase, a ne o tumačenju pravne norme kao neodređene, neprecizne ili nejasne.

Iz navedenih razloga Vrhovni sud Federacije BiH je primjenom odredbe člana 61.d stav (2) ZPP u vezi sa članom 61.a) ZPP odbio zahtjev Općinskog suda u Tuzli za rješavanje spornog pravnog pitanja.

Predsjednica Građanskog
Odjeljenja:
Zdravka Grebo Jevtić